

prihodnjega leta. Ena gori navedenih toček je ta, da vsled dopisa sl. ministerstva kmetijstva od 10. avgusta t. l. ima družba kmetijska mnogo tistih opravil prevzeti, ki jih je imela dozdej „c. k. deželna komisija za konjerejo“; ker nekatera teh opravil bodo prizadela precejšnjih stroškov, o katerih odboru ni še znano, od kod doide družbam povračilo stroškov, zato pričakuje odbor poročil družih kmetijskih družeb, katere so, kakor Kranjska, po sl. ministerstvu pozvane v sprejem teh opravil. Druga točka je osnova loterije, po kateri družba kmetijska v prihodnje namerava izsrečkovati dobro plemensko živino, dobro kmetijsko orodje, izbrana semena itd. tako, da bi posebno udje družbe kmetijske deležniki postali tacih sreček. Ker tudi o tej loterijski zadevi odboru ni še mogoče ta mesec staviti gotovih predlogov, zato je odbor tudi v tem obziru spoznal potrebo, prihodnji občni zbor odložiti do meseca januarija. — V tej seji se je tudi sklenilo, da se gosp. Zelen, predstojnik podružnice Senožeske, naprosi, da ogleda po poročilu Gaberške občine dodelani vodnjak. — Prošnja šole v Premu za podelitev vrtnarskega orodja se ni mogla vslišati, ker družba nima nikakoršne podpore za to. — Za uda družbenega je bil sprejet g. Ludevik Allmayer pl. Allstern, lastnik grajščine Novogradske na Dolenjskem.

— (Kmetijska družba) je 4. dne t. m. v Kranji napravila javno dražbo onih lepih juncev Pincgavskega in Belanskega plemena, ki jih je družbe odbornik gosp. Peter Lasnik iz državne podpore nakupil v Belanski dolini na Koroškem, a zarad velike konkurence z velikimi težavami zato, ker iz mnogih dežel iščejo kupci to pleme. Prodanih je bilo 10 juncev po različni starosti in lastnosti od 54 do 140 gold.: trije so šli v Radoliški okraj (Zgoš, Jesenice in Leše), trije v Kranjski okraj (Visoko pri Poljanah, Poljane in Čirčiče), dva v okolico Ljubljansko (spodnji Rožnik in spodnjo Šiško), dva pa v Krški okraj na Dolensko (Dvor). Zastopniki družbe kmetijske pri tej dražbi sta bila gospoda Peter Lasnik in Jos. Fr. Seunig, odbornika centralnega odbora, in pa g. M. Pirc, predstojnik podružnice Kranjske, ki so v lepem redu izvršili javno dražbo.

— (V posledni seji deželnega odbora) se je bralo pismo presv. cesarja, v katerem se toplo zahvaluje za onih 2000 gld., ki jih je deželni zbor daroval v Turški vojski ranjenim našim domačim vojakom in pa po smrti očetov zapuščenim revam.

— Občini Trata je presvitli cesar za zidanje nove šole iz lastne blagajnice daroval 300 gold.

— (Da tudi Ljubljančanje ne pozabijo svojih mrtvih), to pričala je popoldne pred dnevom vernih duš, ko je na tisoče ljudstva romalo na pokopališče, kjer so bili grobi premilih jim ranjelih okinčani s cveticami in je gorelo neštevilnih lučic. Tudi gospodje „Sokolci“ so po večletni lepi navadi prepevali milotinke pred spominkom umrlim udom postavljenim.

— Gospod P. pl. Radics je ravnokar dve Srbski pesmi na svitlo dal, ki ji je Anastazij Grün okoli l. 1828. iz srbskih izvirnikov v nemški jezik predstavil. Gosp. Radics je ti pesmi v zapuščini sl. nemškega pesnika našel; ena se glasi: „Marko Kraljevič findet den Säbel seines Vaters“, druga pa: „Marko Kraljevič und die Vile“.

— (Dve mitnici (šrang) zunaj Ljubljanskega mesta se predstavite), namreč, ta na Celovški cesti poleg Kozlerjeve hiše pride bliže v mesto k Treotovi hiši nasproti kolizeuma, — una na spodnjih Poljanah pa na ta kraj mosta v Jeleršičevo hišo št. 64; vendar ta prestava ne sme nikakor oškodovati mestjane in ima za

nje tako veljati, kakor da bi omenjeni dve mitnici ne bili prestavljeni bili.

— (Odbor za priredjenje dr. Bleiweisove slavnosti) prosi nas naznaniti, da se častne diplome dobivajo po 50 kr. v „narodni tiskarni“.

Prav lično izdelane take častne diplome z že tiskanim sklepom občine se dobivajo tudi v J. Blaznikovi tiskarni.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — To so vam zdaj prave komedije v tukajšni zbornici poslancev, isto tako pa tudi v Peštanski. V Cis- in Translajtanski vihrá huda burja na grofa Andrassyja zarad zasede Bosne in Hercegovine; povsod kujejo adrese na cesarja, kateremu se hočejo lagati, kako „strašansko da so izburjena ljudstva“ zato, da je naša armada še zmirom v Bosni in Hercegovini. Da večina sedanje zbornice Dunajske ne zastopa večine narodov Avstrijskih, to vendar Herbst, Giskra, Kuranda in vsi drugi njih bratje in popolibratje morajo že davno vedeti, — o masi Magjarskega naroda pa — „Obzor“ dobro pravi — ni vredno govoriti“. Kolovodjem v Beču in Peštu je le strah pred slavizmom kost v grlu. „Zapustite Bosno, ali dajte nam personalno unijo, da vredimo svoje gospodarstvo in se lotimo priprav za konečni boj s slavizmom“ — to je kričanje Pulszkega v Magjariji in njihovih pajdašev. A kaj bode vsega kriča konec? Andrassy bo zmagal, vsaj on v Bosni mora zastopati vso drugo — višjo — politiko, kakor pa svojo specifificirano Magjarsko. Zato si je grof Andrassy že gotov, da dobi večino glasov v delegacijah; Avstrijska delegacija bode glasovala za njegovo politiko zato, ker ne gré, da bi se v opozicijo stavila s krono in vzrok bila, da se razpusti državni zbor; Ogerska delegacija pa bode glasovala zato, da ne spodbije svojega deželana (Andrassyja) in pa dualizma.

— Poslanci v delegacijo Avstrijsko in Ogersko so že voljeni, ker imate zborovanje začeti jutri. Glavni predmet njunega zborovanja bode onih 25 milijonov gold., ki jih Andrassy zahteva za stroške zasede Bosne in Hercegovine. Da bode pa ta stvar se brez velikega hrupa rešila, potolažil je minister Tisza svoje Magjare s tem, da je predložil Peštanskemu zboru prepis Berlinske pogodbe, in kakor nova „Presse“ piše, se bode oni prepis predložil tudi Dunajskemu zboru; tako dobijo kričači kost, da jo glodajo. Da bode pri adresnih debatah na Dunaji in v Peštu hudo vršelo, to je gotovo, al vse to so zadnji upori strank, ki vidijo, da nimajo več trdnih tal pod seboj. Na Dunaji bodo poslanci, ki morejo reči, da za njimi stoji velika večina narodov Avstrijskih, glasovali proti adresi, in isto tako so se odločili zastopniki Hrvatske, da glasujejo proti vsem točkam v adresi Ogerskega zbora, ki se ne skladajo s željam, izrečenimi v adresi Hrvatskega zbora.

— V Dunajski denarnici so neki že začeli kovati onih 250.000 bronastih vojnih svetinj (medajl), namenjenih vsem onim vojakom, ki so bili v bojih v Besni in Hercegovini, — 5000 srebernih svetinj pa onim, ki se bodo dali onim, ki so se odlikovali po posebni hrabrosti.

Žitna cena

v Ljubljani 2. novembra 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 7 fl. 10. — banaška 8 fl. 43. — turšice 5 fl. 20. — soršice 6 fl. 80. — rži 4 fl. 34. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 5. — ajde 4 fl. 85. — ovsa 2 fl. 41 kr. — Krompir 3 fl. 3 100 kilogramov.